

"Україна - це не просто територія, це наша віра, наша культура, наша свобода"

Михайло Грушевський

реклама
ТВО та батьківство -
му, серця та дії

ОСВІТОРІЯ

"У наших школах не повинно бути нещасливих дітей!"

ЯК ДАТИ ДІТЯМ СЕНС МАЙБУТТЯ ТА ЗАРЯДИТИ ЇХ МОРАЛЬНИЙ КОМПАС ВЧАСНО

На гостини завітали керівник Офісу впровадження Нової української школи (НУШ) при МОН Ігор Хворостяний, експертка з навчання та професійного розвитку Офісу впровадження НУШ, проректор з науково-педагогічної роботи Каразінського університету Лілія Гриневич, координаторка розроблення змісту освіти Офісу впровадження НУШ, заслужена вчителька України, методистка "Національного проекту: пишемо есе" в ГО "Вчися" Катерина Молодик, проєктний менеджер розроблення змісту освіти (старша школа, контент для освітніх галузей) Офісу НУШ Ростислав Семка, координаторка навчального середовища Офісу впровадження НУШ, а також народний депутат України Віталій Войцехівський, секретар міської ради Наталія Сьомак, очільниця золотоніського відділу освіти Наталія Строкань.

З самого ранку шкільні

30 березня у стінах Золотоніської спеціалізованої школи інформаційних технологій №2 відбувся візит-презентація комплексної політики реалізації реформи Нової української школи під назвою "Освіта для життя". Подія об'єднала освітян громади, управлінців та експертів національного рівня, ставши майданчиком для відкритого діалогу, обміну досвідом і практичних рішень.

коридори наповнилися жвавими розмовами та ароматом кави: учасники реєструвалися, знайомилися, обговорювали очікування. О 10:00 захід офіційно відкрили вітальними словами директорки закладу Олени Вертипорох, задавши тон конструктивної та водночас натхненної роботи.

Вже перша сесія була присвячена стратегічному баченню реформи. Лілія Гриневич під час відкритого діалогу з учителями акцентувала на ключових викликах НУШ і важливості професійного розвитку педагогів. Вона наголосила: успіх реформи залежить від готовності вчителя змінюватися разом із системою.

Адже світ швидко змінюється і навчальні компетенції, які були актуальні

ще минулого року, вже за 4 роки стануть зовсім іншими. Так, за словами спікерки, серед пріоритетних вмінь для ринку праці World Economic Forum виділяє аналітичне та креативне мислення, розуміння роботи зі штучним інтелектом та так звані великими даними, лідерство і соціальний вплив, стійкість, гнучкість і адаптивність (оперативність), допитливість і навчання впродовж всього життя, технологічну грамотність, проєктування та досвід користувача, мотивацію та усвідомлення себе (самосвідомість), емпатію і активне слухання.

Серед питань, які підняли ще на початку, - впровадження 12-річної навчальної програми. Так, у ході обговорення, виявилось, що 11 років навча-

ються лише в трьох країнах Європи - Україні, Білорусі та Росії. 12-річна система вже давно поширена у країнах Європи. На Кіпрі навчають навіть більше - повна середня освіта у них триває 12,5 років. 13 років навчаються діти у Чехії, Данії, Німеччині, Ірландії, Італії, Люксембурзі, Угорщині, Мальті, Румунії, Словенії, Словаччині, Великобританії, Чорногорії, Норвегії, Сербії. Ба більше, в Північній Ірландії та Ісландії вчать ся 14 років.

Система 12-річки цілком базується на теорії психосоціального розвитку за Еріком Еріксоном, згідно з якою у дитини 6-12 років (орієнтовно з 1 по 6 класи) відбуваються процеси активного навчання, набуття навичок, які розвивають у дитини почуття

компетентності та визнання. Дитина має знати відповідь на питання: "Чи можу я досягти успіху та бути вправним у виконанні своїх завдань". І як ви розумієте, відповідь має бути ствердна. А ось із 12 і до 18 років (7-12 класи) підліток формує свою ідентичність. Хлопці та дівчата починають усвідомлювати хто вони і яке їхнє місце у світі. Вони шукають вже власні цінності та цілі. Якщо вдало під менторством учителя пройдуть цей шлях, то цей етап успішно пройдемо, у протилежному випадку - підлітки плутаються у своїх ролях та напрямках у житті і частіше за все подібне ні до чого хорошого не призводить.

Тож діалог завершили на позитивній ноті - усвідомленні, що школа має дати не лише життя, а й зробити дитину щасливою і наситити її думки важливими для майбутнього сенсами. Адже як казав

Читайте у номері:

2 стор.

□ Народа комунальників: для господарників стартував сезон "посиленого режиму".

□ У Золотоніші обговорили нові правила утримання тварин і перспективу створення притулку.

3 стор.

□ "Ми без нього - сироти", - три роки і три місяці не висихають материнські сльози.

4 стор.

□ Волейбольна Золотоніша: хто став чемпіоном громади?

5 стор.

□ Коли мрія тримає на висоті: історія юної гімнастки із Золотоніші.

6 стор.

□ Сценарії життя: "Пам'ять сильніша за втрату".

7 стор.

□ "Смикання" годинника б'є по гормонах і серцю, але цей ефект можна пом'якшити.

8 стор.

□ Одружитися повторно: українцям пропонують послугу "Ювілейне весілля".

Василь Сухомлинський:

"У наших школах не повинно бути нещасливих дітей, душу яких гнітить думка, що вони ні на що не здібні. Успіх у навчанні - єдине джерело внутрішніх сил дитини, які породжують енергію для переборення труднощів, бажання вчитися".

(Продовження на 5-ій стор.)

реклама

ОЦІНИМО ВАШ ПАЙ ДОРОГО

ДОПОМОЖЕМО ПРОДАТИ

ОЦІНКА ВАШОЇ ДІЛЯНКИ БЕЗКОШТОВНА

067 177 23 93

050 441 22 39

реклама

БЛАГОУСТРІЙ

Для господарників стартував сезон "посиленого режиму"

На щотижневій нараді керівників комунальних служб міста заступник міського голови Олександр Флоренко проінформував учасників зібрання про те, що з 1 березня 2026 року в Україні набули чинності нові норми утримання тварин, що посилюють правила безпеки та благополуччя.

Обов'язковим стало чіпування та оформлення ветеринарних паспортів для котів і собак. Відповідальність лежить на власниках домашніх тварин - штрафи від 170 гривень, бездомні собаки і коти - зона відповідальності посадовців.

- Звертаюся до старост громади: проведіть інформаційну роботу у населених пунктах, - попросив посадовець. - Аби люди знали про умови утримання домашніх улюбленців, і ми не вдавалися до штрафів.

Керівники висловили припущення, що одним із видів уникнення оформлення паспортів, чіпування та вакцинації - буде позбавлення тварин. Староста Кропивни, Маліївки і Щербинівки Віра Хомко підтвердила цей факт. Викинуті водіяма на трасі поблизу села 4 собаки отаборилися неподалік дитячого садочка, забігають на територію закладу і ведуть себе агресивно.

Директор КП "Міськводоканал" Сергій Кузнецов повідомив про необхідність придбання нового насоса, який задіяний у процесі очищення стоків на очисних спорудах. Пристрій специфічний, ремонту не підлягає, експлуатувався понад 10 років. Орієнтовна вартість 82 тисячі гривень. Спеціалісти бригади АВП працюють над ліквідацією 3-х поривів на водогоні. За словами керівника, 31 березня - завершення опалювального сезону. Втім, Олександр Флоренко запропонував обігрів лікарні продовжити ще на тиждень, зважаючи на прогнозоване похолодання.

Про ремонт ливневідводу на 3-му під'їзді будинку №233 по вул. Шевченка розповів голова правління ПрАТ "Янтарь" Володимир Гончар. Спеціалісти замінили трубу, що була вмонтована у стіну, на пластикову. Штукатурно-малювальні роботи провели у під'їздах будинків №115 (вул. Шевченка) та №45 (вул. Незалежності).

- У товаристві мобілізували сантехніка, якому майже 60 років. Як закрити аварійні заявки - стане великою проблемою, - додав доповідач.

Директор КП "Золотоніський міський ринок" Тарас Супрун планує спільно з керівництвом Торговельного центру відремонтувати заїзд на Центральний ринок. Територія Недільного базару теж буде частково впорядкована: вибоїни засиплять піщано-щебеневою сумішшю.

Як висловилися директорка ПП "Базис плюс" Олена Козлова працівники підприємства працюють у турборежимі: підтримка порядку у Меморіальному парку та на Алеї пам'яті, прибирання прибордюрної частини доріг та тротуарів від посіпальної мішанки, заготівля дров для внутрішньо-переміщених та учасників бойових дій. Три вантажівки та 2 трактори - Аванти задіяні на вивезенні гілля з кварталів міста відповідно до заявок очільниць. Наступного тижня - прибирання кладовищ у Благодатному, Кропивні і Деньгах. Старости дали заявки на які цвинтарі завезти пісок і землю.

У Крупському працівники старостату власними силами навели лад на кладовищі. Але Надія Хомут попросила організувати вивезення вирубані порослі на кількох локаціях.

Старости громади узгодили із начальником управління житлово-комунального господарства Артемом Харніном список вулиць для асфальтування у селах. Пріоритетною буде позиція кожного очільника старостату, який краще знає доцільність ремонту покриття однієї вулиці чи кількох частково, центральної артерії чи заселених другорядних.

Алла КАПЛЯ.

реклама

У МІСЬКІЙ РАДІ

Наглядова рада понад усе: субвенції військовим, фінансова допомога інституціям, виплата матеріальних допомог містянам - потім

■ У четвер, 26 березня, депутати Золотоніської міської ради з другої спроби намагалися провести засідання 72-ої сесії VIII скликання. Нагадаємо, 24 березня зібрання перенесли через неявку частини депутатів і відсутність кворуму. На засіданні були присутні начальники структурних підрозділів, новообрані члени Молодіжної ради, представники військових формувань та служби безпеки України, заступник ветеранської організації.

- Ми - представники тих, хто щодня боронить небо і землю; військовослужбовці підрозділу безпілотних систем "Карма" 118 окремої бригади територіальної оборони. Хочемо передати вам хоругву - знак довіри і вдячності, доказ того, що фронт і тил разом, бо кожне ваше рішення, прийняте тут - чиєсь врятоване життя там. Наш підрозділ виконує бойові задачі на Покровському напрямку, і ми конче потребуємо автомобілі пікап.

Військовики наголосили, що до переформатування бойового підрозділу це був 157 Золотоніський батальйон ТрО. Запропонували у місцевому краєзнавчому музеї створити кімнату 157-го батю.

Цього дня для участі у роботі сесії зареєструвалося 14 депутатів - необхідна гранична кількість для прийняття рішень. Головуюча - секретар міської ради Наталія Сьомак - традиційно оголосила хвилину мовчання та відкрила роботу сесії. Місцеві депутати проголосували за прийняття порядку денного у кількості 64 питання. Ще одне додали за пропозицією начальниці відділу бухгалтерського обліку та звітності Оксани Ложкарьової: взяти на облік отриманий генератор.

Представник СБУ звернувся за фінансовою підтримкою спецоргану з правоохоронними функціями, наголосивши, що управління не просило допомоги від 2022-го року.

Підійшовши до затвердження питань, депутат Роман Кузьменко запропонував першим розглянути пункт під номером 19: створення Наглядової ради у Золотоніській багатопрофільній лікарні, мотивуючи:

- Щосесії ми вливаємо великі кошти з бюджету громади в нашу лікарню, а контролювати їхні витрати - не можемо.

За результатами голосування: 12 - "за", 2 - утрималися - рішення не прийняте. Утрималися Людмила Неліна та Наталія Сьомак. Вони пояснили бачення власного рішення. Втім, депутат Сергій Сало склав планшет і залишив зал засідання. Стало зрозуміло, що сесія знову не має кворуму і розгляд абсолютно усіх питань анульовано.

Про важливість створення Наглядової ради висловилися Роман Кузьменко, Оксана Гіщина, Владислав Кулініч, Володимир Касьян, Дмитро Манжара.

Засідання сесії лишилося відкритим.

Алла КАПЛЯ.

реклама

АКТУАЛЬНО

У Золотоноші обговорили нові правила утримання тварин і перспективу створення притулку

■ Питання відповідального поводження з тваринами та безпеки в громаді вийшло на практичний рівень. У Золотоноші 26 березня відбулася робоча зустріч, ініційована заступником міського голови Олександром Флоренком, під час якої фахівці різних сфер обговорили впровадження нових законодавчих норм і подальші кроки громади.

Закід пройшов у залі засідань виконавчого комітету міської ради та об'єднав представників зоозахисних організацій та волонтерів, державних і приватних ветеринарів, а також керівництво комунальних служб.

У центрі обговорення - Закон України "Про ветеринарну медицину та благополуччя тварин" (№1206-IX), який набув чинності з 1 березня. Документ передбачає системне оновлення правил у сфері здоров'я тварин та запровадження сучасної моделі державного контролю.

- Раніше регулювання чисельності безпритульних тварин було як боротьба із повітряними замками: не було чітких механізмів відслідкування цих тварин, ні розуміння масштабів проблеми. Нині ж, буквально з 1 березня цього року, у дію вступив закон, згідно з яким кожен власник тварин повинен чіпувати свого улюбленця, вносити його до державного реєстру і отримати паспорт на тварину, - зауважує Олександр Флоренко.

Як повідомляє Держпродспоживслужба, новий закон встановлює чіткі вимоги для власників тварин, фермерів, операторів ринку та ветеринарних лікарів. Його ключовий акцент - на профілактиці захворювань і ранньому виявленні інфекцій, що дозволить мінімізувати ризики та економічні втрати.

Присутні пригадали історію, коли в нашому місті постраждала людина, яка отримала 65 укусів від бродячої собаки. Наслідки подібного могли бути катастрофічними, якщо людині вчасно не вколоти сироватку від сказу. Минулого року 5 українців померло від сказу - фахівці зазначають, що це величезна цифра для 21 століття.

Окремо учасники зустрічі звернули увагу на те, що норми закону гармонізовані з європейським законодавством. Це, зокрема, відкриває нові можливості для розвитку експорту української продукції, а також встановлює сучасні стандарти утримання, транспортування і поводження з тваринами.

Проте європейський досвід часто не корелюється з українською практикою. Питання в тому, що ми не знаємо скільки бродячих тварин у громаді, яка їхня стать, як вони потрапили на вулицю (чи можливо вже народилися там)? Для європеїзації процесу необхідно проводити глибокий системний аналіз та моніторинг популяції тварин.

Під час обговорення йшлося саме про практичні аспекти впровадження змін на рівні громади. Зокрема - про необхідність налагодження системи реєстрації та чіпування домашніх тварин, а також інформаційної роботи серед населення.

Але юридичний аспект підковує шука-

ти зворотній бік. Запропоновані заходи зрозумілі і чіткі. Проте, якщо внести тварину в реєстр і чіпувати її, то власником безпритульного пса ймовірно стає громада (це питання лишилось на доопрацювання, адже закон не чітко регламентує подібний аспект). Відповідно, де ж тоді має проживати тварина, якщо випускати її надвір вже не можна буде.

Тож оминати увагою і питання, яке давно потребує вирішення, - будівництво муніципального притулку для тварин, було майже неможливо. Учасники наголосили на важливості консолідації зусиль влади, комунальних служб та громадськості для запуску цього проекту. Присутні погодилися, що реалізувати подібний крок цього року буде важко, проте це не означає, що потрібно відкладати навіть перші кроки.

Кінолог Григорій Примак висунув декілька пропозицій з облаштування місця для притулку. До слова, варіант із облаштуванням його на території полігону ТПВ усунули відразу, через низку факторів: саме функціональне призначення полігону, його далеке розташування від міста тощо. Серед озвучених варіантів - господарські споруди із земельною ділянкою, які належать нашому ветеринарному коледжу, там раніше студенти проходили практику, проте ділянка належить Новодмитрівській громаді, і Золотоношка не може її використовувати, зокрема вкладати кошти в її облаштування.

Водночас було зазначено, що Держпродспоживслужба відповідатиме за дотримання ветеринарно-санітарних вимог, контроль виробництва та обігу ветеринарних препаратів, а також моніторинг епізоотичної ситуації. Впровадження нових норм відбуватиметься поетапно та супроводжуватиметься роз'яснювальною роботою.

Проте проблема лежить значно глибше за словами присутньої зооактивістки Наталії, адже в суспільстві не сформований підхід до толерантного та екологічного ставлення до тварин. Власник повинен відповідати за свого улюбленця і його поріддя, у тому числі проводити процедури стерилізації, якщо хочеться уникнути останнього.

У Золотоноші сподіваються, що такі робочі зустрічі стануть основою для конкретних рішень - від нормативних змін до реальних дій, які зроблять громаду безпечнішою та більш гуманною до тварин.

Вікторія ГОРОБЕЦЬ.

Воїни світла! Лицарі добра, честі та справедливості!

Саша народився багатирем з вагою 3800 грамів і ростом 54 сантиметри. Пологи були складними і немовля забрали в реанімацію. Усю ніч молода мама просиділа під дверима реанімаційного відділення. Та, дякувати богу, все обійшлося, хоча хлопчик мав вроджені проблеми із здоров'ям. Мама **Наталія Олександрівна** й донині зберігає бірочки з пологового відділення Черкаської лікарні.

- Від народження був самостійним, - розповідає. - Любив спати сам. Мені так хотілося прилягти поруч, обійняти, пригорнути. Ні! Не дозволяв. Самостійність - його головна риса, в усьому - величому і малому.

Коли Сашу виповнився рік, жінка перервала декретну відпустку і повернулася на роботу: працювала директором Будинку культури у Коробівці. Сина брала з собою, бо в дитячий садочок не схотіла віддавати. Вважала, що краще буде, коли дитя буде поруч.

У Саші є сестричка **Заріна**, старша за нього на 9 років, тому багато уваги до братика було і з її боку. Іноді вона брала Сашу на уроки співу та малювання, він був дуже спокійним і завжди вів себе добре. Різниця у віці між дітьми відчутна, але вони завжди були дуже рідними. Зараз їй також дуже болить втрата брата.

Згодом разом із чоловіком почали займатися підприємництвом. Хлопчик змалку знав ази закупівель, реалізації, спілкування з клієнтами. Разом з батьком вони долали сотні кілометрів на Херсонщину.

У 1997 році пішов до першого класу Коробівської школи. Вчився залюбки. Якось виступив проти однокласника, який образив дівчинку. Не побоявся фізично сильнішого за себе, бо не терпів тих, хто показує свою зверхність над слабшим, тим паче, коли це стосується дівчаток. Пізніше хлопці стали друзями, разом перейшли до іншої школи.

- Повага до дівчини, до жінки до сестри - у нього в крові, - кажуть батьки. - Таким ми його виховали, таке ставлення він бачив у сім'ї змалку.

З предметів захоплювався українською мовою, любив математику та інформатику.

ГЕРОЇ НЕ ВМИРАЮТЬ

"Ми без нього - сироти", - три роки і три місяці не висихають материнські сльози

■ В Олександра Грищені було широке коло друзів, приятелів, знайомих. Ровесники знали його як чудового незамінного друга, вчителі як дисциплінованого та відповідального учня, колеги як перспективного підприємця, підлеглі як порядного роботодавця, покупці як знаючого і толерантного продавця, який зможе підказати і порадити. Але для всіх він був просто Саша... 6 квітня йому виповнилося б 35. Не судилося. Він залишиться у наших спогадах навечно 31-річним. На його пам'ятнику на Алеї Героїв центрального кладовища строгі дати - 6.04.1991-1.01.2023.

- З дитячих років мав звичку усе розібрати, - каже Наталя Олександрівна. - Яку б йому машинку не купили - дорогу чи дешеву - розбере до гвинтика. Це щоб знати, з чого і як вона облаштована, як працюють і взаємозв'язані її механізми. А потім збере і тишиться, що усе працює.

Коли батьки придбали комп'ютер, він і його розібрав. Мама зайшла до кімнати і жахнулася:

- Саша, що ти робиш? Ми ж новий купили.

Але він його склав, і система слугувала протягом багатьох років.

Свідоцтво про середню освіту отримав у Золотоніській школі №1 у 2008 році. Не дивно, що обрав фах інженера-механіка і без проблем вступив до Київського національного аграрного університету біоресурсів та природокористування. Здобув диплом бакалавра і вступив

на магістратуру. Але навчання продовжив уже на заочній формі, бо одружився.

Дружина - **Ірина**, його однокласниця. Він її дуже кохав і готовий був небо прихилити для дівчини, що відповіла взаємністю.

Пригадую, на весілля приїхали Сашині однокласники, - розповідає мама. - Майбутні інженери привезли мені розкішний букет троянд і торт "Київський". Було якось трохи незручно. А вони кажуть: "Це Вам вдячність за сина! Якби Ви тільки знали: скільки разів він нас виручав і який він добрий товариш!"

Після закінчення університету Саша залишився у Золотоноші. З дружиною жили у Коробівці. Зробили ремонт у квартирі, яку подарували батьки. Мав намір служити у нацполіції. Пройшов тестування, успішно подолав відбір, але на строгій медичній комісії його кандидатуру відхилили: проблеми із здоров'ям.

Тому взявся за розвиток власної справи. На поміч прийшли батьки. Допомогали реалізувати задумане. Починав з маленького столика на ринку.

- Саша хотів відкрити мережу магазинів, - каже **Дмитро Михайлович**. - Він умів стратегічно мислити, планувати, прогнозувати. Легко сходився з людьми. Ми виховали його справжньою людиною, люблячим сином і чоловіком, батьком. Ми пишалися ним змалку і пишаємося й зараз.

У молодого подружжя народився син **Ваня**, а потім донечка **Полінка**. Сім'я для нього - увесь смисл життя. Він обожаював своїх дітей, дружину.

- Усе було ідеально, якби не ця клята війна, - плаче мати.

19 серпня 2022 року Саша пішов добровільно до військкомату. Строкову службу він не проходив, але закінчив військову кафедру під час навчання в університеті і мав військове звання - молодший лейтенант. Попри вердикт лікарів "обмежено придатний" був мобілізований. Служив у територіальній обороні, 157-му Золотоніському батальйоні.

Його рішення, мобілізація - це як грім серед ясного неба, - пригадують батьки. - Ми нічого не знали, не підозрювали, що він може так вчинити.

Спочатку дислокувалися на Полтавщині, а потім тероборонівців кинули на Донеччину. Там, у Кураховому Саша отримав смертельне поранення.

Уже на похороні сина батьки дізналися від командира **Сергія Баглаєнка**, що молодший лейтенант Грищенко працю-

ючи в штабі, міг не займатися військовою підготовкою з виснажливими фізичними навантаженнями. Але його наполегливість і рішучість бути поруч з рядовими були поза обговоренням. В період служби отримив звання лейтенанта та подяку від командування.

- За такими хлопцями як Саша - майбутнє, їм треба відбудувати Україну, а їх доводиться хоронити, - захоплювалося героїзмом бійця керівництво батальйону.

7 грудня 2022 року ворожий осколок не оминув Олександра Грищеню. Стабпункт. Госпіталь у Дніпрі. За три тижні військового перевели до Київського шпиталю. Прооперували. Він перебував у стані штучної коми. Пошкоджені усі нутрощі. Але лікарі обнадіювали.

Саша помер від ран 1 січня о пів на другу новорічної ночі... - не висихають від сліз очі матері. - У нас немає відтоді Нового року, ніякої ялинки. Життя від тої дати - суцільна темрява.

Два роки життя - це кладовище, могила сина.

Ми лишилися сиротами, - кажуть. - Втратили усе... Саша - наше повітря, Саша - наше життя... Захворіємо - він уже на порозі з таблетками, чи то день, чи то ніч.

Нині живуть онуками. Це єдина ниточка, що пов'язує із світом. Радіють їхнім успіхам, досягненням. У кожному дитячому русі, походці, звичці - бачать свого Сашу.

Переглядаємо сотні світлин і відео, якими забитий телефон. Ось святкують Великдень, Саша з батьком стукаються крашанками, ось дівчора весело вистрибує на батуті, ось серед квітів, а ось із двоюрідним братиком...

Спогади - єдине, що лишилося...

Нам так не вистачає Саші, - кажуть однокласники та ровесники, котрі часто підходять на кладовищі до батьків.

Нам теж його не вистачає. Не вистачає його проникливого погляду, примружених очей... Його стійкості і рішучості. "Якщо не я, то хто?" - пам'ятають його останні слова підлеглі.

Осиротіли ми усі...

У січні 2024 року Олександр Грищенко був удостоєний ордена Богдана Хмельницького III ступеня (посмертно).

Алла КАПЛЯ.

Сумарні орієнтовні втрати російських окупантів на 1498-й день війни:

 ~1298730 В ОСОБОВОМУ СКЛАДІ	 435 ЛІТАКІВ	 350 ГЕЛІКОПТЕРІВ	 11828 ТАНКІВ	 24327 ББМ	 39169 АРТИЛЕРІЙСЬКИХ СИСТЕМ	 1338 ЗАСОБИ ППО	 1712 РСЗВ	 86578 АВТОМОБІЛЬНОЇ ТЕХНІКИ І ЦИСТЕРН З ПММ	 33 КОРАБЛІ ТА КАТЕРИ	 210896 ОПЕРАТИВНО-ТАКТИЧНІ БПЛА
--	---	--	--	---	--	---	---	---	--	---

реклама

ПЕРШІСТЬ ГРОМАДИ

Волейбольна Золотоноша: хто став чемпіоном громади?

■ 28 березня у спортивному залі школи №3 вперше відбулися фінальні ігри першості Золотоніської територіальної громади з волейболу.

Традиційно всі присутні схилили голови у хвилині мовчання, вшановуючи пам'ять Героїв, які загинули в російсько-українській війні, віддавши своє життя за свободу та незалежність нашої держави.

Заявку на ігри першості Золотоніської громади подали 8 команд. До фіналу відібралися чотири збірні - по дві з кожної підгрупи, які здобули найбільшу кількість очок протягом першого етапу змагань.

У матчі за третє місце та бронзові медалі зустрілися команди "Коробівка" (капітан - староста села **Сергій Кожем'яко**) та "Профіспорт" (капітан - **Максим Вербіцький**). Ніхто не брався прогнозувати результату, бо сили обох команд були рівними. Гравці прагнули перемоги, демонструючи спортивну волю і злагоджену гру. Удача грайливо обіймала то коробівців та "профіспортівців". "Зберіться!" - скандували мами-вболівальниці юних гравців. Наставник "Профіспорту" **Віталій Ластівка** використав усі хвилини для перерв, аби моментально прибрати помилки команди. Мабуть, ці фактори зіграли основну роль і перемогу з рахунком 2:0 у виснажливому двобої здобула така команда "Профіспорт".

За золото першості впевнено боролися команди "Благодатне" та збірна "Крупське - зош №3". Команда старости Благодатного **Дмитра Шевченка** вийшла в ідентичному складі, яким виступала на XIII Відкритому Чемпіонаті на приз газети "Златокрай", де виборола Кубок і стала золотим призером. **Костянтин Міннегалімов**,

Назар Любаненко, Олександр Марченко, Сергій Городничий, Максим Корнієнко, Вадим Перепада, Олександр Дишкант.

Збірна ж противника акумулювала кращих гравців цього Чемпіонату, залучивши їх з інших команд: брати **Олег та Юрій Хоми**, **Віктор Ткаченко, Григорій Ілляшенко, Богдан Яковенко, Володимир Березенко, Богдан Максименко, Сергій Дробітько, Роман Кушнір.**

Це був єдиний з 14-и поєдинків турніру, що тривав 3 партії, бо у двох переможця не визначили. Про напружену і нервову гру говорить результат першого сету - 29:27. У ньому лідирували благодатнівці, але остаточну перемогу вирвали представники Крупського. Друга партія теж йшла з перемінним лідерством. Відрив у 5 очок танув на очах. Та все ж волейболісти Благодатного зуміли записати у свій актив зв'язку, яка далася з рахунком - 29:27.

На третю партію, як на мою думку, благодатнівцям не вистачило психологічної стійкості. Втрачені на перших хвилинах гри очки і суттєвий відрив суперника не дав жодних шансів на боротьбу. З результатом 15:8 у третій, вирішальній, партії та 2:1 у гри - золото отрима-

ла збірна наставника **Ігоря Хомота** "Крупське-зош №3".

Церемонію нагородження провели секретар міської ради **Наталія Сьомак**, начальниця служби у справах дітей, сім'ї, молоді і спорту **Ніна Засенко** та головний спеціаліст сектору молоді і спорту **Наталія Комиш.**

ГЕРОЇ НЕ ВМИРАЮТЬ

Покровськ-Запоріжжя - Золотоноша: на щиті сержант "Токар"

цював токарем на підприємствах Покровська.

Був хорошим спеціалістом, людиною праці, яку поважали.

З початком повномасштабної війни разом із матір'ю був змушений виїхати до Сміли. Там продовжив працювати за фахом, виконуючи роботи для потреб Збройних Сил України.

1 березня 2025 року був мобілізований до лав ЗСУ. Не маючи військового досвіду, пройшов навчання і став на захист України у складі військової частини А4951. Служив командиром мінометного розрахунку. Виконував бойові завдання на Сумському та Запорізькому напрямках. Мав позивний "Токар".

17 березня 2026 року в районі населеного пункту Воздвижівська Пологівської області молодший сержант Олександр Дердель загинув під час виконання бойового завдання в бою

за Україну, її свободу і незалежність, залишившись вірним військовій присязі та українському народу.

Йому назавжди 41...

Він був добрим, щедрим, гідним чоловіком. Любив свою родину, завжди приходив на допомогу. Умів цінувати життя в його простоті - у русі, у тиші, у хвилинах, які наповнюють серце. Любив футбол і риболовлю.

Осиротіла мати - **Надія Іванівна**, що виховала гідного чоловіка, відданого сина і справжнього захисника України.

Донецького воїна прийняла золотоніська земля. Поховали Олександра Дерделя на Алеї Героїв центрального кладовища Золотоноші.

Схилиємо голови перед подвигом вірного сина України.

Слава і честь!

За 2 місяці до дня народження: на щиті Володя Плосканчук

Володя народився 20 травня 1987 року у Золотоноші. У нашому місті пройшло його дитинство і юність. Навчався у школі №6, що на Зозулівці. Однокласники та вчителі пам'ятають його щирим та надійним.

Отримав свідоцтво про середню освіту і поїхав вступати до Черкаського державного технологічного університету. У цьому виші здобув технічну освіту. Працював в Укртелекомі електромеханіком електрозв'язку.

У вільний від роботи час любив усамітнитися на рибалці. Оболював природу і цінував хвилини проведені в зелених оазах. Жив просто і гідно.

Загинув 18 березня 2026 року в н.п. Пойдунівка, Харківської області, внаслідок удару FPV-дронем, відданий військовій присязі на вірність українському народові під час виконання бойового завдання в бою за Україну, її свободу та незалежність.

До свого 39-річчя він не дожив 2 місяці.

Серед найрідніших - мама **Дарія Іванівна** і брат **Андрій**, який теж стоїть на захисті країни. Але він приїхав з фронту провести брата Володю, попрощатися і підтримати матір. Створити власну сім'ю та народити дітей - не встиг.

Багато людей прийшло на церемонію прощання з Володимиром. Прийшли його однокласники із шостої школи, класний керівник **Ірина Радченко**, знайомі, куми, зовсім незнайомі, але небайдужі люди. Приїхали з фронту побратими.

Прощалися з Володею з великою шаную і повагою. Під звуки військового духового оркестру.

Свій вічний спочинок Герой знайшов поруч із такими ж безстрашними патріотами України, яким був сам, - на Алеї Героїв Центрального кладовища Золотоноші.

**Не забудемо!
Не пробачимо!**

КУЛЬТУРНИЙ ОЛІМП

Якщо трія тритас на висоті: історія юної гімнастки із Золотоноші

■ Нещодавно чотирнадцятирічна Дарія Романова взяла участь у Всеукраїнському чемпіонаті з повітряної гімнастики та пілонного спорту Level Up Championship у місті Черкаси, де виборола 2 місце у категорії професіонали. У змаганнях взяли участь спортсмени з різних областей України, а конкуренція у категорії професіоналів була особливо високою. Учасники представляли складні технічні програми, що поєднували силу, витривалість і артистизм. До слова Дарія виступала не лише як учасниця, а й як тренерка для молодших спортсменок. Її маленькі вихованки Маша і Злата також показали чудові результати і зайняли друге і третє місця відповідно.

тож довелось розставляти пріоритети. Так у розкладі лишилось заняття із кільцями і танці.

- Завдяки підтримці Лесі нам вдалось повісити кільця в районному будинку культури, щоб було де тренуватися. Адже тоді ми лише раз на тиждень могли їздити до Черкас на тренування. Цього замало і потрібно було шукати варіанти, як тренуватися в Золотоноші. Хоч деякі рухи Даша вдосконалює і вдома на стійці, але це лише в літній час, бо і кільця - справа явно не для домашніх умов. Та зараз є і місце для тренувань, і кільця, і діти, які також зацікавились цією справою, - розповідає Наталія.

Дарія ж зауважує, що групка дітей, які так само цікавляться художньою гімнастикою та кільцями, невелика, проте вона охоче ділиться тим, що сама класно вміє робити.

- Головне їхнє бажання. Адже зацікавленість зникає швидко, коли приходять важкі фізичні вправи, - аргументує Дарія.

Працюючи з молодшими дівчатами, Дарія не лише показує вправи, а й вчить їх не здаватися після перших невдач. Каже, що інколи найважливіше - просто підтримати і пояснити, що результат приходить не одразу.

Перший виступ самої Дарії пригадує і мама дівчини Наталія. Розповідає, що це було в Києві. Дівчинка дуже хвилювалась, але виступила і навіть здобула перше місце!

- Я не брала участі у чемпіонатах близько трьох років... Цього разу я не хвилювалась, як тоді вперше. Гарно відпрацювала номер, тренерка Анна Бородай дуже мене підтримувала, і я налаштувала себе на хороший виступ - так і трапилось, - додає Дарія.

- Даша - молодець, - зауважив один із перших тренерів юної спортсменки Петро Скитиба: - Приємно спостерігати, як наші вихованці піднімаються спортивними сходами на чергову вершину.

І шлях до цієї вершини доволі складний, хоча здається базовий для художньої гімнастики. Адже сама Дарія каже, що тут нічого складного, головне дисципліна і наполегливі тренування:

- Підготовка до чемпіонату була не-

простою. Постійні індивідуальні тренування в Черкасах, робота над технікою вдома в Золотоноші. Місяців зо три роботи.

Тренування тривали по кілька годин і вимагали повної віддачі - від розминки й розтяжки до відпрацювання кожного елементу "до автоматизму". Часто один і той самий рух доводилося повторювати десятки разів - усе це також залишалося за кадром глядачів. Та саме ці невидимі зусилля і формують справжніх спортсменів.

- Найважче - не фізичні навантаження,

а боротьба із собою, - зізнається Дарія. - Бувають моменти, коли щось не виходить, але тоді просто треба зробити ще одну спробу.

І саме ця, ще одна спроба, почасти і є додатковим бонусом до перемоги.

Свій конкурсний номер Дарія виконувала на кільці, поєднуючи силові елементи з пластикою та емоційною подачею. За словами спортсменки, особливу увагу вона приділяла не лише техніці, а й передачі настрою виступу.

- Ця дівчинка моя Чемпіонка, просто неймовірно талановита і крута. Вітаю з призовим. Далі більше, - з любов'ю написала у коментарі про результати чемпіонату Level Up Championship колишня тренерка Дарії Ірен Гордійчук.

Тож я не могла не запитати про "далі більше" і плани на найближче майбутнє. Поки що Дарія відпочиває і входить у звичайний ритм тренувань.

- Хочеться відпочити, але на канікулах

я все одно майже щодня була на тренуваннях.

Мама Дарії зізнається, що можливостей для участі у конкурсах, різноманітних змаганнях багато, проте єдина проблема, що в Україні це неофіційний вид спорту.

- Тому на кожному чемпіонаті різні правила. База одна, але вимоги відрізняються. За щось можуть додати бали, за щось зняти.

Як виявилось, додаткові бали можна подекуди отримати за атмосферу виступу, за художність чи артистичність постановки, часто на результат впливає і костюм спортсменки. До слова, Дарія самостійно інкрустує свій сценічний костюм блискітками, виходить такий собі творчий релакс з користю.

За словами мами, саме спорт допоміг сформувати у доньки наполегливість і віру в себе попри все.

- Я пишаюся не лише її перемогами, а тим, якою людиною вона стає, її мріями, її прагненнями, - говорить пані Наталія.

Попри те, що повітряна гімнастика і пілонний спорт в Україні лише набирають популярності, у Золотоноші вже формується своє невелике, але вмотивоване середовище спортсменів.

Для самої Дарії перемога на Level Up Championship - лише один із кроків уперед. Попереду - нові цілі, нові виступи і ще більше роботи над собою. Вона мріє розвиватися і як спортсменка, і як тренерка, допомагаючи іншим досягати своїх вершин.

На питання чи плануєш поєднувати своє майбутнє зі спортом Дарія, навіть не роздумуючи, каже:

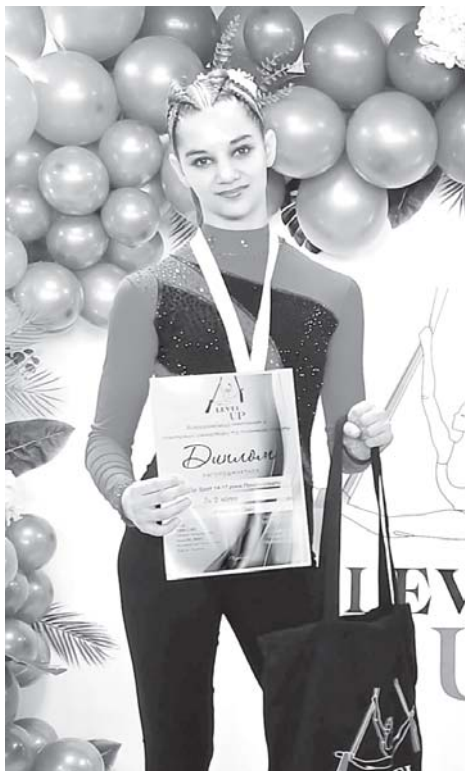
- Так! Для мене авторитет - моя тренерка із Черкас. Я б хотіла розвиватись і далі у спорті, мати свою студію, щоб туди приходили діти, щоб ми разом створювали цікаві номери.

Зараз в арсеналі дівчини вже декілька власних постановок. І Дарія має чітко визначене мірило успіху - хоча б один новий номер щороку. Та за наполегливістю дівчини вже навіть зараз можна сказати, що їх буде не один десяток як власних, так і у якості тренера.

Попри блиск медалей і емоції великої сцени, у житті Дарії залишаються прості й знайомі кожному речі. Після змагань вона повертається до звичного ритму: уроки (до речі цікавий факт: улюблений предмет Дарії у школі - математика), спілкування з друзями, тренування, домашні справи.

І, можливо, саме в цьому - її справжня сила. Адже за плечима вже є чемпіонський результат, але попереду - звичайне життя, у якому щодня потрібно знову і знову працювати, вірити і рухатися далі.

Вікторія ГОРОБЕЦЬ.

Не секрет, що за подібними успіхами стоїть багаторічна робота, систематичне мотивування зробити ще один крок і звісно ж дисципліна. Саме тому ми вирішили особисто познайомитися з Дарією і розпитати все з перших вуст.

З гімнастикою Дарія познайомилася ще в дитинстві. Перші тренування, перші невпевнені рухи, перші виступи - усе це з роками перетворилося на справжню пристрасть. Сьогодні вона не лише спортсменка, а й наставниця для молодших дівчат, які тільки починають свій шлях у повітряній гімнастиці.

- Я часто бачу у них себе. Пригадую як сама розпочинала, як повторювала рухи, що не виходили, навпаки пишались тим, що легко давалось, - зізнається Дарія.

Здібності до гімнастики у дівчини помітила її мама - Наталія Романова.

- Ще з двох-трьох років бачила, що Дарії подобалось десь висіти, розтягуватись. Тож, як вона трошки подорослішала - у 5 років, я повела її на заняття з художньої гімнастики, які тоді проходили на базі третьої школи.

Так дівчинка років зо три здобувала перші ази справи, без якої наразі їй важко уявити свої будні. Але хотілося чогось іншого - на думку прийшов пілон. Спробували податись у студію "Фенікс" і все вийшло, саме цей вид занять припав ближче до душі Дарії.

Перша тренерка дівчинки - Вікторія Пшенична пригадує:

- Завжди було приємно працювати з такою дитиною. Талановита, не боїться складнощів. Їй притаманно наполегливо працювати та вдосконалювати навички.

Саме під час занять пілоном Дарія почала їздити у Черкаси і займатися на полотнах та кільцях.

- Але кільце мені сподобалось більше, - зауважує Дарія.

Згодом почала ходити на танці до студії Олеси Орленко Zlatodance. Усі види спорту не вмщались у графік дівчини,

реклама

"У наших школах не повинно бути нещасливих дітей": як дати дітям сенс майбуття та зарядити їх моральний компас вчасно

(Продовження. Початок на 1-ій стор.)

Після короткої перерви учасники розійшлися по тематичних локаціях, де відбулися сесії-практикуми. Освітняни мали змогу обрати напрям, найбільш близький до своєї професійної діяльності.

Зокрема, Ігор Хворостяний провів практикум для вчителів мовно-літературної галузі, презентувавши "7 ідей для інтегрованих уроків", що дозволяють поєднувати різні види діяльності та робити навчання більш динамічним.

Паралельно у сусідніх аудиторіях свої напрацювання демонстрували місцеві педагоги. Учителька мистецтва Ольга Котко ділилася практиками інтегрованого викладання мистецьких дисциплін, а Інна Грінько та Наталія Туліна презентували сучасні підходи до викладання природничих і технологічних предметів.

Окрема сесія для управлінців освіти відбулася за участі Анни Моренко. Тут йшлося про створення сучасного освітнього середовища - безпечного, інклюзивного та мотивуючого до навчання.

Після інтенсивної роботи учасники мали змогу відновити сили під час творчої майстерки "Яскравий штрих до образу" від Альони Назарової - своєрідного відпочинку через творчість.

Центральною подією першої частини стала презентація політики "Освіта для життя", яку представила Катерина Молодик. Вона окреслила головні орієнтири змін: формування компетентностей, необхідних для реального життя, інтеграцію знань і розвиток критичного мислення учнів. За її словами, школа має не лише давати знання, а й навчати діяти, адаптуватися та бути відповідальними громадянами.

Продовжив тему Ігор Хворостяний, окресливши етапи впровадження НУШ у базовій та старшій школі до 2030 року. Його виступ викликав жвавий інтерес і став підґрунтям для активної сесії "відкритого мікрофона", де педагоги мали змогу поставити запитання та отримати фахові відповіді.

Завершився день підбиттям підсумків та екскурсією закладом освіти. Гості відзначили сучасну матеріальну базу школи та відкритість колективу до інновацій.

Презентація нової політики стала живим підтвердженням того, що реформа освіти - це насамперед люди: вчителі, які готові навчатися, експериментувати і змінювати підходи заради майбутнього учнів. І саме такі зустрічі формують ту саму "освіту для життя", про яку говорили цього дня у Золотоноші.

Вікторія ГОРОБЕЦЬ.

СЦЕНАРІЙ ЖИТТЯ

Пам'ять сильніша за втрату

У житті старого Марка було дві речі, які ніколи не закінчувалися: дорога і надія. Все життя пропрацював далекобієником. Сподівався, що надбає собі на комфортне життя - надбав на квартиру і дачу, ну автівка ще в гаражі стояла. Тож в принципі непогано. Потім надіявся, що закохається і створить свою сім'ю - створив, народили доньку, пожили два роки, розійшлися. Сподівався, що хоч з дитиною спілкуватиметься, але ні - колишня обірвала всі зв'язки і виїхала закордон. Років з двадцять не бачив ні її, ні доньку Алісу. А потім якось вночі Аліска привезла у люльці немовля. Говорила, що хоче налагодити спілкування, бо скільки років було втрачено. Марко аж розцвів, весь вечір грався з онуком, слухав історії доні про життя-буття. А вранці прокинувся від дитячого плачу. Поруч нікого не було. Спершу ледь інфаркт новоспеченого діда не хватив, хвилювався за Алісу. І до дільничого сховався, і сусідів опитав. Лиш баба Марія сказала, що таксі до Маркової хати під'їхало, і дівчина якась сіла та й гайнула.

Ще довго пліткували, хто то був. А Марко наскільки розбитим ще ніколи себе не почував. Та тепер у нього був онук. Маленький хлопчик із теплими долонями, які так впрямлено стискали дідову руку, ніби боялися загубитися у світі. Назвав його Андрійком.

І тут здавалося б розпочалася у Марка світла смуга.

...А потім прийшла війна.

Вона приходить завжди однако - без стуку, без вибачень і без наміру щось повернути. Вона забирає не лише життя. Во-

на забирає голоси, сміх, майбутнє, недочитані казки на ніч.

Андрійко пішов на фронт, коли був зовсім молодим. Сказав тоді:

- Діду, якщо я не піду, то хто? Марко нічого не відповів. Бо старі люди знають: є питання, на які не існує правильних відповідей.

Після того дня дід почав чекати. Спочатку чекання мало форму коротких повідомлень. Потім - коротких дзвінків. Потім - тиші. А одного дня прийшло повідомлення. Суше, офіційне, як зимовий вітер: "Зник безвісти."

Люди навколо почали говорити слова співчуття. Вони казали:

- Треба змиритися.
- Час лікує.
- Життя триває.

Але Марко знав: час нічого не лікує. Він лише вчить жити з болем, як з давнім шрамом, що іноді ніє перед дощем.

Тож він почав шукати. Не тому, що був упевнений, що знайде. А тому, що любов не вмє зупинятися. Він їздив містами і селами. Заходив до військових частин, госпіталів, волонтерських центрів. Дивився на фотографії, списки, обличчя.

Минали роки. Його волосся стало зовсім білим, руки - повільними, а кроки - тихими. Але в очах жила одна і та сама іскра. Бо коли любиш когось - ти шукаєш його навіть у темряві.

Одного холодного осіннього дня Марко опинився біля невеликого дитячого притулку. Він не планував заходити. Просто ноги самі зупинилися. У дворі грався хлопчик. Худенький, у великому светрі. Він сидів на лавці й уважно складав із пали-

чок щось схоже на маленький міст. Марко зупинився.

У цьому хлопчикові було щось дивно знайоме. Не риси обличчя навіть. А спосіб нахилити голову, коли думає.

Так робив Андрійко.

- Що будеш? - тихо запитав Марко.

Хлопчик підняв очі.

- Міст.

- Куди?

Хлопчик на секунду замислився і відповів:

- Туди, де хтось чекає.

Марко відчув, як щось у грудях здригнулося.

Пізніше він дізнався, що хлопчика звати Данило. Що його батько загинув на війні. Що мати померла від хвороби. Що він майже нікого не пам'ятає.

Але була одна фотографія. На ній - молодий солдат. І на звороті підпис:

"Для мого сина. Коли виростеш - знайди дідуся. Він дуже впертий. І дуже любить нас."

Марко довго тримав ту фотографію в руках. Бо на ній був Андрійко.

Того вечора старий чоловік сидів у маленькій кімнаті притулку і дивився на хлопчика, який уже заснув. І раптом зрозумів одну просту річ.

Війна може забрати життя. Може забрати роки. Може забрати цілі покоління.

Але вона не може забрати любов, якщо хтось продовжує її нести. Марко не знайшов свого онука. Але він знайшов продовження його серця. З того дня у старого з'явилася нова робота.

Він учив Данила ловити рибу, лагодити старий велосипед, слухати дощ і не боятися тиші. Іноді хлопчик запитував:

- Діду, а ти мене довго шукав? Марко усміхався.

- Все життя.

І в цьому не було перебільшення.

Бо іноді людина шукає не когось конкретного.

Вона шукає сенс продовжувати жити.

А коли знаходить - розуміє: жодна війна не сильніша за пам'ять. І жодна смерть не сильніша за любов, яку хтось передає далі.

Вікторія ГОРОБЕЦЬ.

Сухий пайок для вогнища	Цінна риба	Офсетний ...			Іжа братів наших менших
			Музикант на дзвіниці	Недобра слава	Мережвий журнал подій
	Свиняча морда	Дикий кабан			Спирт для вченого
			Отруйна рослина		
	Транспорт малюка	Той, хто займається сівбою	Орнелла, партнерка Челентано	Бронешилет кавалериста	Облямівка
	Водорості-біодобавка				
Реакція на гумор	"Ложе" океану		Нагромадження криги		
	Місто інків ...-Пікчу				
			Його начальник - виконроб	Фахівець у вірусології	Бенкет у смокінгах
	...-енд	Овал			
			Смола тропічних дерев	Давні літери вікінгів	Китицехвостий сумчаст. щур
...-губернатор	Незвичайний звивистий рух				
			Червона в Івасюка		
Інші волосинки в хутрі тварини	Кінокілер Жана Рено			Драйвер і Рузвельт	
			Палиця бейсболіста		
Ра-тай	Стилістичний засіб	Річка в Німеччині	Скельна каві	Франц. оперний композитор	Космічна контора американців
	Дужки на нотному стані				
	Гірський масив із Говерлою	Бог бенкету в еллінів			

ГОТУЄМО ПІСНІ СТРАВИ

Медовик

Пісний торт медовик приготуйте за пропорціями: 1 склянка теплої питної води, по пів склянки родзинок, волосських горіхів, цукру та олії (беріть без запаху), 3 столові ложки меду, 1 столова ложка ванільного цукру, 2 склянки борошна, 2 чайні ложки розпушувача, дрібка солі.

Приготування. Спочатку залийте родзинки окропом, обсушіть і змішайте з борошном і горіхами.

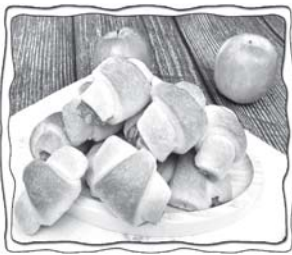
Нагрійте цукор на сковорідці до утворення карамелі. Влийте воду тонкою цівкою, щоб карамель не розчинилася.

Потім перелийте карамельну воду в миску і охолодіть її. Перемішайте олію з цукром, ваніллю і медом.

Тепер додайте карамельну воду і перемішайте. Додайте борошно і розпушувач. Потім додайте ще борошна, поки тісто не придбає консистенцію сметани.

Додайте горіхи і родзинки. Перемішайте і викладіть торт на форму, поставте в духовку на 45 хвилин. Температура - 180 градусів.

Також, можна прикрасити фруктами на ваш розсуд.

Рогалики на яблучному пюре

Інгредієнти: 150 г почищених яблук, 60 г цукру, дрібка солі, 50 мл олії, 10 г розпушувача, 270 г борошна.

Для начинки: 40 г цукру, 1 ч. л. меленої кориці.

Приготування. Яблука дрібно нарізати і перебити блендером. Додати цукор, сіль, олію, перемішати.

Порціями підсипати просіяне борошно разом з розпушувачем. Замісити м'яке тісто, що не липне до рук.

Розділити тісто на дві частини. Кожну розкочати діаметром близько 25 см завтовшки 3 мм. Посипати сумішшю цукру та кориці.

Розрізати на 16 сегментів. Кожен сегмент скрутити в рулетик від широкі частини до вузької.

Викласти рулетики на деко з пергаментом.

За бажанням змастити міцною солодкою чайною заваркою та посипати залишком цукру з корицею.

Випікати у духовці 15 хв за 180 С в режимі верхній, в потім ще 5 хв з конвекцією.

Смачного!

Новини, блоги, конкурси, компанії міста та місцеві фахівці, реклама, ігри, тести та багато цікавого

на нашому сайті:

<http://zoloto.city>

Відповіді до сканворду попереднього номера

	Ш	У	Б	Е	Р	Т
Г	У	Р	У	І	У	
О		Р	Л	У	І	С
Р	М	У	Х	І	С	
Б	І	О	П	О	Л	Е
	Щ	Д	О	Н	Ь	Я
І	М	І	Д	Ж	Д	С
О			З	А	В	І
В	Р	У	Б	У	К	
І	А	Г	А	Е	Р	
Г	О	Н	О	Л	У	Л
Г	П	Е	Д	І	П	
О	С	Т	Р	О	В	І
Н	І	М	І	Т	Т	Я
Г	Е	К	С	О	Д	Е
С	А	П	І	Б	О	С
К	А	П	І	Б	О	С
І	А	М	У	Л	Е	Т
І	А	М	Т	А	Т	А
О	П	Р	О	Г	І	Н
А	С	Т	А	К	А	К

Замовити розміщення реклами, оголошень, привітань у газеті "Златокрай" ви можете за телефоном: (098) 366-03-84 (Viber).

ЗАКОННІСТЬ І ПРАВОПОРЯДОК

Ловила рибу, а потрапила під кримінал

■ 27 березня 2026 року неподалік с. Кліщенці (Золотоніський район) на території Сулинського заказника, інспекторами Черкаського рибоохоронного патруля спільно з працівниками поліції Золотоніського РВП було викрито громадянку, яка здійснювала незаконний вилов водних біоресурсів.

Порушниця ловила рибу з гумового човна за допомогою заборонених знарядь лову - мисинкових сіток (3 шт). В результаті незаконного промислу вилучено: карась сріблястий - 338 екз., лящ - 4 екз., сазан - 1 екз., плотва - 1 екз., окунь - 1 екз.

Загальна вага вилученої риби становить близько 130 кг. Сума завданих збитків рибному господарству України складає 365 569 грн.

На місце події викликано слідчо-оперативну групу. Робота проводилась у взаємодії з працівниками поліції Золотоніського районного відділу поліції.

Нагадуємо: використання заборонених знарядь лову тягне за собою адміністративну та кримінальну відповідальність.

За інформацією Черкаського рибоохоронного патруля.

У нас в Золотоноші: четвер, 2 квітня

Схід: 06:32
Захід: 19:32
Схід: 20:11
Захід: 06:15
Трив. дня: 13.00
Тиск: 744-747 мм р. ст.

Вологість: 66-100%
Вітер: 0,7-2,4 м/с
Ймовірність опадів: 26%

Станом на 1 квітня 2026 року Національний банк України (НБУ) встановив такі офіційні курси гривні до іноземних валют: \$1 - 43,917 грн; 1 євро - 50,454 грн.

За інформацією Черкаського обласного центру з гідрометеорології (станом на 9 годину 1 квітня) рівень гамма-фону у Золотоноші становив 0,177 мкЗв/год. Усі показники в межах природного фону.

реклама

ТВОЄ КОЛО спеціальні інвестиції

Купуємо паї в оренді та без оренди

- Виплата в день угоди — одразу після нотаріуса
- Допомагаємо з усіма документами - все під ключ
- Офіційно та прозоро — повний юридичний супровід
- Купуємо паї в оренді та без оренди

+38 067 260 70 02

реклама

ПРОДАМ

■ Продам маленьких поросят породи дюркопетрен. Звертатися за тел.: 096 219 77 06.

ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМИ Втрачене свідоцтво про право власності на нерухоме майно серія та номер: ЯЯЯ 673477, видане 11.09.2007, видавник: виконавчий комітет Золотоніської міської ради ЗАТ КБ "ПриватБанк".

Втрачене посвідчення учасника ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС категорії 1 "А" № 069414 видане Черкаською облдержадміністрацією від 26.05.2023 року на ім'я Володимира Миколайовича ПЕРЕТЯТЬКА.

До десяти років ув'язнення і конфіскація майна - за збут наркотиків

■ 42-річний житель Золотоніського району реалізував метадон. Дилера затримали під час продажу наркотовару. Наразі йому повідомлено про підозру та обрано запобіжний захід. Фігуранту загрожує до десяти років позбавлення волі.

Оперативники кримінальної поліції та слідчі Золотоніського райвідділу поліції задокументували протиправну діяльність золотонісця, який налагодив збут наркотиків на території Золотоніського району. Під час чергового наркотраншу поліцейські затримали правопорушника у порядку ст. 208 КПК України.

Під час обшуку за місцем мешкання фігуранта правоохоронці виявили та вилучили наркотичні засоби та інші речові докази. Вилучене направили на експертизу до Черкаського науково-дослідного експертно-криміналістичного центру МВС України.

Слідчі поліції, за процесуального керівництва Золотоніської окружної прокуратури, повідомили фігуранту про підозру за ч. 1 ст. 307, ч. 2 ст. 307 КК України (Незаконне виробництво, виготовлення, придбання, зберігання, перевезення чи пересилання з метою збуту, а також незаконний збут наркотичних засобів). Суд обрав підозрюваному запобіжний захід - тримання під вартою з правом внесення застави у розмірі 266 240 гривень.

Нині триває досудове розслідування. Підозрюваному загрожує покарання у вигляді позбавлення волі на строк від шести до десяти років з конфіскацією майна. Правоохоронці встановлюють канали надходження наркотичних засобів, а також інших осіб, причетних до вказаної злочинної діяльності.

Ворожі агенти облаштували склад зброї та боєприпасів

■ Нацполіція та СБУ запобігли серії замовних вбивств громадського діяча та представників силових відомств, організованих агентами рф. Зброю та необхідні боєприпаси члени ворожої агентурної мережі отримували у заздалегідь облаштованих схронах на Київщині та Черкащині.

Координував куратор з головного розвідувального управління генштабу зс рф. Ним виявився 39-річний співробітник 4 управління центру спеціального призначення "Кубінка" сил спеціальних операцій ворожої спецслужби за позивним "Метеор".

Для втілення планів він залучив чотирьох осіб, один з яких був правоохоронцем. За наказом куратора вони встановлювали потенційних жертв з'поміж відомих громадських діячів чи представників командування підрозділів Сил оборони України, зокрема Головного управління розвідки, Національної гвардії, добровольчих формувань територіальної громади. Після чого розпочинали виконання "замовлення". Зв'язок між собою учасники підтримували через іноземні месенджери. Усіх учасників агентурної мережі затримали під час підготовки вбивства командира одного з добровольчих формувань територіальної громади Києва.

За інформацією поліції Черкаської області.

ВАРТО ЗНАТИ

Ні риби, ні раків

■ На Черкащині з 1 квітня діє заборона вилучати риби та раків під час нересту. Про це повідомили у пресслужбі Головного управління Держпродспоживслужби в Черкаській області.

У 2026 році терміни заборони такі:

■ у Кременчуцькому водосховищі з 1 квітня до 10 червня;

■ у всіх інших річках та їхніх кореневих водах із 1 квітня до 20 травня;

■ у придаткових водах річок із 1 квітня до 30 червня.

Реалізація живої риби та ракоподібних відбуватися виключно з дотриманням ветеринарно-санітарних вимог.

ВАРТО ЗНАТИ

"Смикання" годинника б'є по гормонах і серцю,

але цей ефект можна пом'якшити

Україна знову перейшла на літній час 29 березня. Хоча ми отримуємо більше світлового дня, для організму цей стрибок є значно складнішим, ніж осінній. Як українцям пережити адаптацію до літнього часу без шкоди для здоров'я - поради сомнолога.

Тип переходу: Перехід на весняний час є більш стресовим, ніж на зимовий, який вважається стандартизованим для України.

Механізм збою: Людина має три види годинників - біологічний (внутрішній), сонячний (світловий) та соціальний (розклад).

Переведення стрілок створює десинхронізацію: соціальний графік змінюється миттєво, а внутрішні системи (гормони, кишківник) адаптуються поступово.

Особливий ризик для українців: "смикання" годинника є критичним через хронічний стрес, недосип та високий рівень кортизолу внаслідок війни (нічні атаки, тривоги).

Три годинники нашого тіла: як зміна часу впливає на організм

За словами сомнолога, кожна людина живе одночасно за трьома ритмами, які в ідеалі мають збігатися:

Біологічний: наш внутрішній ритм (приблизно 24 години), який працює навіть у повній темряві.

Сонячний: світло, яке "підкручує" наші внутрішні налаштування.

Соціальний: розклад роботи, садочків та шкіл.

Коли ми переводимо стрілки, виникає десинхронізація. Соціальний розклад змінюється миттєво, а гормональна система (кишківник, ендокринна система) не може адаптуватися за один клік. Їй потрібен час.

Перехід на літній час зазвичай люди переживають складніше, ніж на зимовий - який, власне, є стандартним для наших широт.

Які наслідки для здоров'я від переведення годинника

У США та Європі низка досліджень виявили, що зміна часу негативно впливає на здоров'я. Статистика свідчить, що в перші дні після переходу:

■ зростає ризик інсультів та інфарктів, оскільки кортизол регулює серцевий ритм і тиск, які збиваються через новий графік.

■ при переході на зимовий час на 11% збільшується кількість суїцидальних випадків та на 6% - кількість ДТП.

Додаткове навантаження на українців:

Хронічний стрес: через повітряні тривоги та нічні атаки ми вже маємо порушений сон.

Зона очікування небезпеки: це стан постійно підвищеного кортизолу.

Гормональний удар: переведення годинника б'є по мелатоніну (гормон сну) та кортизолу (гормон активності). Вранці, коли треба вставати, мелатонін ще не розпався, а ввечері кортизол не дає вчасно розслабитися.

Для українців критично припинити це "смикання" годинника. Ми всі недосипаємо, ми всі в стресі, і будь-яке додаткове навантаження на нервову систему може стати пусковим механізмом для хвороб.

Як підготуватися: покрокова інструкція від сомнолога

Світлова терапія вранці. Світло - це головний сигнал для мозку. Після пробудження вмикайте найяскравіше світло в домі, якщо за вікном нема сонця. За можливості використовуйте спеціальні лампи на 10 000 люкс. Це допоможе швидше зруйнувати залишки мелатоніну і прибрати ранкову сонливість.

Руханка для "периферійних" годинників. Наші годинники є не лише в мозку, а й у м'язах та кишківнику. Навіть легка розтяжка вранці дасть сигнал всьому тілу: "День почався, час працювати".

Білковий сніданок. Зранку обирайте їжу, багату на амінокислоти. Це допоможе синтезу серотоніну ("гормону щастя") вдень, який ввечері перетвориться на мелатонін.

Правило 30 хвилин. Сомнолог категорично не радить зміщувати час сну на годину - це може призвести до рефлекторного безсоння. Починайте зміщувати час відбою поступово (за тиждень або хоча б за 3-4 дні) по 30 хвилин. Ввечері стишуйте світло та уникайте важких тренувань (мінімум за 5 годин до сну).

Забудьте про "вчорашній час". У понеділок почніть жити за новим графіком без зайвих роздумів. Не втрачайте: "За старим часом зараз була б така-то година". Це плутає мозок і подовжує адаптацію.

Вітаємо!

Міська рада, виконавчий комітет, відділ зв'язків з громадою та голови квартальних комітетів вітають очільницю кварткому №16 Людмилу Петрівну БЕСПАЛЬКО з днем народження, який вона святкуватиме 7 квітня.

Хай ранок починається з легкості, а вечір завершується відчуттям: сьогодні було добре. Бажаємо людей, з якими не треба грати ролі, і справ, що додають сил. Хай мрії не чекають "потім", а стають планом. Хай у житті буде більше тиші без тривоги й більше слів, які гриють. Бажаємо внутрішньої опори, що не хитнеться від дрібних бур. Хай усе важливе приходить вчасно, а зайве відходить без жалю.

Щиро вітаємо хорошу подругу, прекрасну дружину, ніжну жінку, класну людину Валентину Іванівну ЩЕРБИНУ з ювілеєм, який вона святкуватиме 8 квітня.

Від щирого серця бажаємо, щастя, здоров'я, добробуту, успіхів у всіх починаннях, хай життя йде плавно і розмірено, хай везіння не покидає Вас жодну хвилину життя. Бажаємо бути здоровою, бо тільки при відмінному самопочутті людина може подолати всі перешкоди та відчувати себе впевненою. Хай у Вас завжди вистачає енергії на мрії та сил на їх втілення. Хай життя дарує більше приємних сюрпризів, ніж викликів. І хай ті, хто поруч, завжди цінують і підтримують вас. Залишайтеся такою ж чудовою! Щирим другом, на якого можна завжди покластися, людиною з гарячим серцем і відкритою душею, якою ми Вас знаємо. І не забувайте - ми з Вами завжди поруч!

У цей прекрасний ювілей

Хай доля Вал

сліється журавлина,

Ляля розлогі

колосал цвітуть.

Нехай червоні ягоди калини

Шасливу освятують путь.

Нехай дає наснаги

Вал земля,

Десятки літ ще мріяти,

любити!

Хай рідна пісня серце окриля,

В здоров'ї й і радості багато літ прожити.

**З повагою та любов'ю -
сім'я Галабанових.**

Щиро вітаємо хорошу маму, турботливу бабуся та добру сваху, прекрасну жінку Людмилу Михайлівну ГАРМАШ з ювілеєм, який вона святкує 4 квітня.

Вітаємо з чудовою датою 55-річчям! Ці дві п'ятірки - не просто цифри, це дві найвищі оцінки від життя: одна за мудрість, доброту і душевну щедрість, а друга - за красу, елегантність та вміння надихати. Ваш ювілей - це старт нового, дивовижного етапу, наповненого гармонією, спокійною радістю і часом для себе. Бажаємо, щоб здоров'я було міцним, як витриманий коньяк, щастя - безмежним, як океан, а енергія - невичерпною, як гірське джерело. Хай кожен день дарує Вам усмішки, захоплення в очах оточуючих і відчуття польоту!

**З любов'ю -
син, невістка, внук, сват і сваха!**

ШЛЮБ І РОДИНА

Від "так" до "прощай":
нових сімей менше, ніж розлучень

У березні 2026 року Золотоніський відділ державної реєстрації актів цивільного стану підбив підсумки народжень та створення нових родин.

Так, за перший місяць весни на світ з'явилося 20 немовлят. Серед популярних жіночих імен - **Аделіна, Мілана, Домініка, Вероніка, Ярослава, Єва, Ліна, Соломія, Софія, Олександра та Емілія**. Серед чоловічих - **Олександр, Лев, Дамір, Ілля, Олексій, Тимофій і Марк**. Варто зазначити, що ім'я Олександр і Єва обирали для дітей двічі.

У цей же період офіційно створено 13 нових сімей. Найстаршою парою стали 54-річний наречений та 47-річна наречена, а наймолодшою - 23-річний чоловік і 20-річна жінка. Для більшості пар це був перший шлюб - таких 10, ще 3 пари одружилися повторно.

Водночас зареєстровано 18 розірвань шлюбів за рішенням суду. Найдовший союз тривав 17 років, тоді як найкоротший - 6 років

Окрім цього, у березні зафіксовано 89 випадків смерті: 47 чоловіків та 42 жінок. Найстаршою серед померлих була жінка віком 88 років, серед чоловіків - 83 роки. Наймолодшими стали чоловік 41 року та жінка 65 років.

Юлія МИРГОРОДСЬКА-МАРЧЕНКО,
начальник Золотоніського відділу державної реєстрації актів цивільного стану у Золотоніському районі Черкаської області Київського міжрегіонального управління Міністерства юстиції України.

НОВІ ПОСЛУГИ

Відсвяткувати ювілей шлюбу можна, замовивши у будь-якому ДРАЦСі країни повторну шлюбну церемонію, - зазначають в Управлінні державної реєстрації актів цивільного стану Департаменту державної реєстрації та нотаріату Міністерства юстиції України.

Як повідомляє Міністерство юстиції України, замовити послугу можна не

Закохатися у власного чоловіка,
зустрівши його у натовпі перехожихОдружитися повторно:
українцям пропонують послугу
"Ювілейне весілля"

Українці можуть одружитися повторно з одним і тим же партнером. Проживши дружно і щасливо зі своїм обранцем 25, а може і 50 років, ви отримуєте можливість повторити обряд і нагадати собі про найщасливіший день вашого життя.

тільки на ювілей. Також неважливо, скільки років подружжя прожило у шлюбі.

У межах платної послуги проводиться символічна церемонія. Під час неї виголошується святкова промова, знову звучать обітниця, вручається свідоцтво про шлюб із позначкою "повторно", створюється особлива атмосфера для теплих емоцій і спогадів.

Сімейним парам вручають навіть свідоцтво про шлюб, у якому буде зазначено "повторно".

Упродовж 2025 року 120 подружніх пар в Україні скористалися послугою "Ювілейне весілля" та повторно пережили особливий момент - урочисту церемонію шлюбу у відділах державної реєстрації актів цивільного стану Мін'юсту. Найбільшу кіль-

кість таких церемоній проведено у Рівненській області - 69. Друге місце посіла Черкаська область, де повторно обмінялися шлюбними обітницями 10 пар. У Волинській області відбулося 7 ювілейних весіль.

А для представників молодших поколінь органи ДРАЦС Мін'юсту надають послугу "Заручини" - урочисту церемонію подачі заяви на державну реєстрацію шлюбу. У 2025 році нею скористалася 1651 пара. Послуга покликана зробити подання заяви не лише формальністю, а пам'ятним і емоційним моментом у житті майбутнього подружжя.

Підготувала
Алла КАПЛЯ.

ПРИМХИ ПОГОДИ

Контрасти весни: Черкащина в теплі, Європа - у снігу, а попереду перші грози

У період з 2-3 квітня в області прогнозують періодичні дощі, місцями можливі перші весняні грози. Температура повітря вночі коливатиметься в межах +3...+8°C, вдень - +12...+17°C.

За попередніми прогнозами, вже найближчими вихідними ситуація дещо зміниться. Посилення впливу Азорського антициклону сприятиме підвищенню атмосферного тиску та поступовому розсіюванню хмарності. Погода стане більш стабільною, а опади - менш імовірними.

Квітень традиційно вважається місяцем активного

пробудження природи. Саме в цей період відбувається інтенсивне наростання тепла, а сонячні промені остаточно "будять" землю. Для аграріїв і садівників це початок напруженого сезону робіт. Втім, цьогорічна весна вже демонструє свою мінливість. Контрасти температур і нестійкість атмосфери нагадують: за погодою варто уважно стежити, адже вона може змінюватися доволі швидко.

Віталій ПОСТРИГАНЬ,
начальник Черкаського обласного центру з гідрометеорології.

ПОГОДА У ЗОЛОТОНОШІ

sinoptik.ua

Четвер	П'ятниця	Субота	Неділя	Понеділок	Вівторок	Середа
2	3	4	5	6	7	8
КВІТНЯ	КВІТНЯ	КВІТНЯ	КВІТНЯ	КВІТНЯ	КВІТНЯ	КВІТНЯ
мін. макс.	мін. макс.	мін. макс.	мін. макс.	мін. макс.	мін. макс.	мін. макс.
+7° +17°	+7° +15°	+9° +14°	+7° +14°	+8° +12°	+7° +11°	+6° +10°

За останні 130 років: 2 квітня - макс: +27°C (2024 р.), мін.: -7°C (2014 р.)

"Не журиш, копи не доля в край чужий тебе закине! Рідний край у тебе в серці, поки спогад ще не гине."

Леся Українка

Златокрай
громадсько-політична газета
м. Золотоноша, Черкаської області.
ЗАСНОВНИК: ТОВ "Газета Златокрай".
Реєстр
ідентифікатор друкованого медіа
в реєстрі суб'єктів у сфері медіа
Р30-04284
Директор: Інна ГРЕКАЛО.

Головний редактор - Алла КАПЛЯ.
Редакційна колегія: Алла КАПЛЯ,
Руслан ГАЛАТА, Вікторія ГОРОБЕЦЬ.
Адреса редакції: 19702, Черкаська область,
м. Золотоноша, Садовий проїзд, 3.
Телефон: 098-366-03-84.
E-mail: zlatokray-zolo@ukr.net

Листування з читачами тільки на сторінках газети. Оригінали статей не рецензуються і не повертаються. Думка автора не обов'язково співпадає з думкою редакції. Автор та рекламодавець несуть повну відповідальність за достовірність свого матеріалу, реклами. Редакція залишає за собою право скорочувати листи. Редакційні матеріали є інтелектуальною власністю газети.

Індекс - 61591
Друк - офсетний.
Обсяг - 4 умовних друкованих аркушів (формат А-3).
Тираж - 1350 прим.
Друк: ФОП Журило С. Д.
Замовлення: №226.

Дякуємо за вашу відданість "Златокраю"! Сподіваємося на подальшу співпрацю!